

Welcome to the Church of Joy

By Elder Patrick Kearon
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Welkom in de kerk van vreugde

Ouderling Patrick Kearon
van het Quorum der Twaalf Apostelen

October 2024 general conference

Because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth!

I was baptised into The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints on Christmas Eve of 1987, nearly 37 years ago. That was a truly wonderful day in my life and in my eternal journey, and I'm profoundly grateful for the friends who prepared the way and brought me to the waters of that new birth.

Whether your baptism was yesterday or years ago, whether you meet in a large multiward Church building or under a thatched canopy, whether you receive the sacrament in remembrance of the Saviour in Thai or Swahili, I would like to say to you, welcome to the church of joy! Welcome to the church of joy!

The Church of Joy

Because of the loving plan of our Heavenly Father for each of His children, and because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth! Even as the storms of life in an often-troubled world pound upon us, we can cultivate a growing and abiding sense of joy and inner peace because of our hope in Christ and our understanding of our own place in the beautiful plan of happiness.

The Lord's senior Apostle, President Russell M. Nelson, has spoken of the joy that comes from a life centered on Jesus Christ in nearly every address he has given since becoming the President of the Church. He summed it up so concise-

Dankzij het leven en de verlossende zending van onze Heiland, Jezus Christus, kunnen – en moeten – wij de vreugdevolste mensen op aarde zijn!

Ik ben lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen geworden op kerstavond 1987, dus bijna 37 jaar geleden. Dat was een prachtige dag in mijn aardse leven en op mijn reis door de eeuwigheid. Van ganser harte bedank ik de vrienden die de weg naar het water van mijn wedergeboorte hebben voorbereid.

Of uw doop nu gisteren of jaren geleden was, of u nu in een groot kerkgebouw met meerdere wijken of onder een rieten luifel samenkomt, of u het avondmaal ter herinnering van de Heiland nu in het Thai of Swahili ontvangt, ik wil tot u zeggen: welkom in de kerk van vreugde! Welkom in de kerk van vreugde!

De kerk van vreugde

Dankzij het liefdevolle plan van onze hemelse Vader voor elk van zijn kinderen en dankzij het leven en de verlossende zending van onze Heiland, Jezus Christus, kunnen – en moeten – wij de vreugdevolste mensen op aarde zijn! Zelfs als de stormen van het leven in een vaak turbulente wereld op ons neerkomen, kunnen wij een blijvend gevoel van vreugde en gemoedsrust cultiveren, vanwege onze hoop in Christus en ons begrip van onze plaats binnen het prachtige plan van geluk.

President Russell M. Nelson, de senior apostel van de Heer, heeft sinds hij president van de kerk werd in bijna elke toespraak gesproken over de vreugde die voortvloeit uit een leven met Jezus Christus als middelpunt. Hij vat het kort

ly: “Joy comes from and because of Him. ... For Latter-day Saints, Jesus Christ is joy!”

We are members of the Church of Jesus Christ. We are members of the church of joy! And nowhere should our joy as a people be more apparent than when we gather together each Sabbath in our sacrament meetings to worship the source of all joy! Here we assemble with our ward and branch families to celebrate the sacrament of the Lord’s Supper, our deliverance from sin and death, and the Saviour’s powerful grace! Here we come to experience the joy, refuge, forgiveness, thanksgiving, and belonging found through Jesus Christ!

Is this spirit of collective rejoicing in Christ what you find? Is this what you bring? Maybe you think this doesn’t have much to do with you, or perhaps you are simply used to how things have always been done. But we can all contribute, no matter our age or our calling, to making our sacrament meetings the joy-filled, Christ-focused, welcoming hour they can be, alive with a spirit of joyful reverence.

Joyful Reverence

Joyfulreverence? “Is that a thing?” you may ask. Well, yes, it is! We deeply love, honour, and respect our God, and our reverence flows from a soul that rejoices in Christ’s abundant love, mercy, and salvation! This joyful reverence to the Lord should characterise our sacred sacrament meetings.

However, for many, reverence only means this: folding our arms tightly around our chests, bowing our heads, closing our eyes, and holding still—indefinitely! This might be a helpful way to teach energetic young children, but as we grow and learn, let us see that reverence is so much more than this. Is that how we would be if the Saviour were with us? No, for “in [His] presence is fulness of joy”!

Well, for many of us this transformation in sacrament services will take practice.

Attending versus Worshipping

We do not gather on the Sabbath simply to attend sacrament meeting and check it off

en krachtig samen: ‘Vreugde komt van en door Hem. [...] Heiligen der laatste dagen verheugen zich in Jezus Christus!’

We zijn lid van de Kerk van Jezus Christus. Wij zijn lid van de kerk van vreugde! En nergens zou onze vreugde duidelijker moeten zijn dan wanneer we elke sabbat samenkomen in onze avondmaalsdienst om die Bron van alle vreugde te aanbidden! Hier komen we met onze wijk- of gemeentefamilie samen en vieren we het laatste avondmaal van de Heer, onze bevrijding van zonde en dood, en de machtige genade van onze Heiland! Hier komen we om de vreugde, bescherming, vergeving, dankzegging en saamhorigheid te ervaren die we vinden door Jezus Christus!

Treft u deze sfeer van mensen die zich samen in Christus verheugen aan? Draagt u eraan bij? Misschien denkt u dat het niet veel met u te maken heeft, of bent u gewend aan een bepaalde gang van zaken. Maar we kunnen allemaal een steentje bijdragen, ongeacht onze leeftijd of roeping, zodat onze avondmaalsdiensten vreugdevol, gastvrij, op Christus gericht en vol opgewekte eerbied zijn.

Opgewekte eerbied

Opgewekteeerbied? ‘Bestaat dat wel?’, vraagt u zich mogelijk af. Jazeker! We hebben onze God innig lief, we eren en respecteren Hem, en onze eerbied komt vanuit onze ziel die zich verheugt in Christus’ overvloedige liefde, genade en redding! Deze opgewekte eerbied voor de Heer zou kenmerkend moeten zijn voor onze heilige avondmaalsdiensten.

Maar voor velen betekent eerbied enkel dat we met de armen strak over elkaar, het hoofd gebogen, en de ogen dicht oneindig lang stilzitten! Dat is misschien een handige manier om energieke jonge kinderen eerbied te leren, maar laten we naarmate we opgroeien leren dat eerbied veel meer inhoudt. Zouden we die houding aannemen als de Heiland hier bij ons was? Nee, want ‘overvloed van blijdschap is bij [zijn] aangezicht’.

Voor velen van ons zal deze verandering van houding in de avondmaalsdienst enige oefening vergen.

Bijwonen versus aanbidden

We komen niet op de sabbat samen om enkel de avondmaalsdienst bij te wonen en dit van

the list. We come together to worship. There is a significant difference between the two. To attend means to be present at. But to worship is to intentionally praise and adore our God in a way that transforms us!

On the Stand and in the Congregation

If we are gathering in remembrance of the Saviour and the redemption He has made possible, our faces should reflect our joy and gratitude! Elder F. Enzo Busche once told the story of when he was a branch president and a young boy in the congregation looked at him on the stand and asked loudly, “What is the man with that mean face doing up there?” Those who sit on the stand—speakers, leaders, choirs—and those who gather in the congregation communicate to each other this “welcome to the church of joy” through the expressions they wear on their faces!

Hymn Singing

As we sing, are we joining together to praise our God and King no matter the quality of our voices, or are we just mumbling or not singing at all? Scripture records that “the song of the righteous is a prayer unto [God]” in which His soul delights. So let’s sing! And praise Him!

Talks and Testimonies

We center our talks and testimonies on Heavenly Father and Jesus Christ and the fruits of humbly living Their gospel, fruits that are “sweet above all that is sweet.” Then we truly “feast ... even until [we] are filled, that [we] hunger not, neither ... thirst,” and our burdens become lighter through the joy of the Son.

The Sacrament

The glorious focal point of our services is the blessing and receiving of the sacrament itself, the bread and the water representing the atoning gift of our Lord and the whole purpose of our gathering. This is “a sacred time of spiritual renewal” when we witness anew that we are willing to take upon us the name of Jesus Christ and make again the covenant to always remember the Saviour and keep His commandments.

In some seasons of life, we may approach the

ons lijstje af te vinken. We komen samen om te aanbidden. Er is een belangrijk verschil tussen die twee. Bijwonen betekent aanwezig zijn. Maar aanbidden is het doelgericht loven en vereren van God op een manier die ons transformeert!

Op het podium en in de zaal

Als we samenkomen om de Heiland en de verlossing die Hij mogelijk heeft gemaakt te gedenken, zou ons gezicht onze vreugde en dankbaarheid moeten uitstralen! Ouderling F. Enzo Busche vertelde eens dat er een jongetje naar hem zat te kijken toen hij als gemeentepresident op het podium zat en toen met luide stem vroeg: ‘Wat doet die man met dat gemene gezicht daar?’ Zij die op het podium zitten – sprekers, leiders, koorleden – en zij die in de zaal zitten, geven met hun gelaatsuitdrukking aan dat ze elkaar welkom heten in de kerk van vreugde!

Lofgezangen

Als we zingen, bundelen we dan onze lof voor onze God en Koning, ongeacht ons zangtalent, of mompelen we of zwijgen we helemaal? In de Schriften staat dat het gezang van de rechtvaardigen een gebed tot de Heer is. Dus zing maar mee! En breng Hem lof!

Toespraken en getuigenissen

We richten onze toespraken en getuigenissen op onze hemelse Vader en Jezus Christus en op de vruchten van een nederig leven volgens hun evangelie, vruchten die ‘zoet [zijn] boven alles wat zoet is.’ Dan zullen we ons werkelijk daaraan ‘vergasten totdat [we] verzadigd [zijn], zodat [we zullen] hongeren noch dorsten,’ en onze lasten zullen lichter worden, vanwege de vreugde van de Zoon.

Het avondmaal

Het glorieuze hoogtepunt van onze dienst is het zegenen en ronddienen van het avondmaal zelf, het brood en het water die de verzoenende gave van onze Heer symboliseren, en daar draait onze samenkomst om. Dit is ‘een gewijde tijd van geestelijke hernieuwing’ waarin we getuigen dat we gewillig zijn de naam van Jezus Christus op ons te nemen, en ons verbond hernieuwen om de Heiland altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden.

Soms komen we naar het avondmaal met

sacrament with heavy hearts and overwhelming loads. At other times, we come free and unburdened from cares and troubles. As we listen intently to the blessing of the bread and water and partake of those sacred tokens, we may feel to reflect on the sacrifice of the Saviour, His agonies in Gethsemane, His anguish on the cross, and the sorrows and pains He endured on our behalf. That will be what relieves our souls as we connect our suffering to His. At other times, we will feel to wonder with grateful awe at the “exquisite and sweet” joy of what Jesus’s magnificent gift has made possible in our lives and in our eternities! We will rejoice for what is yet to come—our cherished reunion with our beloved Father and risen Saviour.

We may have been conditioned to suppose that the purpose of the sacrament is to sit in the pew thinking only about all the ways we messed up during the week before. But let’s turn that practice on its head. In the stillness, we can ponder the many ways we have seen the Lord relentlessly pursue us with His wonderful love that week! We can reflect on what it means to “discover the joy of daily repentance.” We can give thanks for the times the Saviour entered into our struggles and our triumphs and the occasions when we felt His grace, forgiveness, and power giving us strength to overcome our hardships and bear our burdens with patience and even good cheer.

Yes, we ponder the sufferings and injustices inflicted upon our Redeemer for our sin, and that does cause sober reflection. But we sometimes get stuck there—in the garden, at the cross, inside the tomb. We fail to move upward to the joy of the tomb bursting open, the defeat of death, and Christ’s victory over all that might prevent us from gaining peace and returning to our heavenly home. Whether we shed tears of sorrow or tears of gratitude during the sacrament, let it be in awesome wonder at the good news of the Father’s gift of His Son!

Parents with Children Who Are Young or Have Special Needs

Now, for parents of children who are young

een treurig hart en overweldigende lasten. Op andere momenten komen we vrijelijk en onbelast door zorgen en problemen. Als we aandachtig luisteren naar het zegenen van het brood en wateren van die heilige symbolen nemen, zet ons dat aan tot reflectie op het offer van de Heiland, zijn lijden in Gethsémané, zijn benauwdheid aan het kruis en de smarten en pijnen die Hij voor ons doorstond. Wanneer wij ons lijden met dat van Hem verbinden, zal dat onze ziel verlichten. Op andere momenten worden we aangezet tot verwondering en dankbaar ontzag voor de uitzonderlijk zoete vreugde die Jezus’ grootse gift mogelijk heeft gemaakt in ons leven hier en in de eeuwigheid! Wij verheugen ons in wat nog komt: onze langverwachte hereniging met onze geliefde Vader en de herrezen Heiland.

We zijn misschien gewend om te veronderstellen dat het doel van het avondmaal is na te denken over alle manieren waarop we er de voorbije week een potje van hebben gemaakt. Laten we nu eens het tegengestelde doen. In dat stille moment kunnen we ook denken aan de vele manieren waarop de Heer die week onvermoeid zijn wonderlijke liefde over ons heeft uitgestort! We kunnen overdenken wat het betekent om ‘devreugde van dagelijkse bekering te ontdekken’. We kunnen onze dank betuigen voor alle keren dat de Heiland Zich om onze worstelingen en overwinningen heeft bekommerd; toen we zijn genade, vergiffenis en macht voelden, zodat we de kracht kregen om onze beproevingen te overwinnen en onze lasten geduldig en zelfs met goede moed te dragen.

En ja, we beseffen dat onze Verlosser vanwege onze zonden veel lijden en onrecht zijn toegebracht. En dat is een ontnuchterende gedachte. Maar soms blijven we daarin hangen, in de hof, bij het kruis, in het graf. We kijken dan niet omhoog naar de vreugde van het geopende graf, de overwinning op de dood, en Christus’ triomf over alles wat ons er mogelijk van weerhoudt vrede te vinden en naar ons hemelse thuis terug te keren. Of we nu tranen van verdriet of tranen van dankbaarheid laten tijdens het avondmaal, laat dat zijn uit diep ontzag en verwondering voor het goede nieuws dat de Vader zijn Zoon gegeven heeft!

Ouders van kleine kinderen of kinderen met bijzondere behoeften

Voor ouders van kleine kinderen of kinde-

or have special needs, there is often no such thing as a time of stillness and quiet reflection during the sacrament. But in small moments throughout the week, you can teach by example the love, gratitude, and joy you feel for and from the Saviour as you constantly care for His little lambs. No effort in this pursuit is wasted. God is so aware of you.

Family, Ward, and Branch Councils

Likewise at home, we can begin to enhance our hopes and expectations for our time at church. In family councils, we can discuss how each individual can contribute in meaningful ways to welcoming all to the church of joy! We can plan and expect to have a joyful experience at church.

Ward and branch councils can envision and create a culture of joyful reverence for our sacrament hour, identifying practical steps and visual cues to help.

Joy

Joy looks different for different people. For some, it may be exuberant greetings at the door. For others, it might be quietly helping people feel comfortable by smiling and sitting next to them with a kind and open heart. For those who feel left out or on the margins, the warmth of this welcome will be crucial. Ultimately, we can ask ourselves how the Saviour would want our sacrament hour to be. How would He want each one of His children to be welcomed, cared for, nourished, and loved? How would He want us to feel when we come to be renewed through remembering and worshipping Him?

Conclusion

At the start of my journey of faith, joy in Jesus Christ was my first great discovery, and it changed my world. If you have yet to discover this joy, embark on its quest. This is an invitation to receive the Saviour's gift of peace, light, and joy—to revel in it, to wonder at it, and to rejoice in it every Sabbath.

Ammon in the Book of Mormon expresses the feelings of my heart when he says:

“Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were [a people] that

ren met bijzondere behoeften is er vaak nauwelijks gelegenheid voor stille reflectie tijdens het avondmaal. Maar gedurende de week kunt u op kleine momenten uw liefde, dankbaarheid en vreugde voor en door de Heiland tonen, terwijl u onvermoeibaar voor zijn lammetjes zorgt. Geen enkele inspanning voor dat doel is vergeefs. God is met u bezig.

Gezins-, wijk- en gemeenteraden

We kunnen thuis al werken aan onze hoop en verwachtingen voor ons kerkbezoek. Tijdens de gezinsraad kunnen we bespreken hoe elk gezinslid zinvol kan bijdragen om mensen in de kerk van vreugde te verwelkomen! We kunnen een vreugdevol kerkbezoek plannen en ernaar uitkijken.

De wijk- of gemeenteraad kan een cultuur van opgewekte eerbied in de avondmaalsdienst bedenken en scheppen, en van praktische stappen en visuele hulpmiddelen gebruikmaken.

Vreugde

Vreugde ziet er voor iedereen verschillend uit. Sommigen uiten hun vreugde met uitbundige begroetingen bij de deur. Anderen helpen misschien stilletjes om mensen op hun gemak te stellen door te glimlachen of door vriendelijk en met een open hart naast ze te gaan zitten. Voor wie zich niet thuisvoelt, kan een hartelijke verwelkoming cruciaal zijn. Uiteindelijk moeten we ons afvragen hoe de Heiland zou willen dat onze avondmaalsdienst eruitziet. Hoe zou Hij ervoor zorgen dat elk van zijn kinderen zich welkom, goed opgevangen, gevoed en geliefd voelt? Hoe wil Hij dat we ons voelen als we aan Hem denken en in aanbidding tot Hem komen om verkwikt te worden?

Tot besluit

Bij het begin van mijn geloofsreis was vreugde in Jezus Christus mijn eerste grote ontdekking. Dat veranderde mijn leven. Als u deze vreugde nog niet hebt ontdekt, ga de zoektocht dan aan. Dit is een uitnodiging om de gave van vrede, licht en vreugde van de Heiland te ontvangen, u erin te verlustigen, u erover te verwonderen en verblijden, elke sabbat weer.

Ammon in het Boek van Mormon voelde hetzelfde als ik toen hij zei:

‘Welnu, hebben wij geen reden ons te verheugen? Ja, ik zeg u: Vanaf het begin van de

had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

“Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, ... my joy, and my great thanksgiving.”

Welcome to the church of joy! In the name of Jesus Christ, amen.

wereld zijn er nog nooit [mensen] geweest met zoveel reden om zich te verheugen als wij; ja, en in de vervoering van mijn hart roem ik in mijn God; want Hij bezit alle macht, alle wijsheid, en alle verstand; Hij doorgrondt alle dingen en Hij is een barmhartig Wezen, ja, tot heil van hen die zich bekeren en in zijn naam geloven.

Welnu, indien dat roemen is, dan zal ik zo roemen; want dat is mijn leven en mijn licht, [...] mijn vreugde en mijn grote dankzegging.’

Welkom in de kerk van vreugde! In de naam van Jezus Christus. Amen.